

Για τον Αχελώο

Η τροπολογία του ΥΠΕΧΩΔΕ για τη μερική εκτροπή του Αχελώου πυροδοτεί διάλογο και αντιδράσεις, για την ανάγκη ή μη ολοκλήρωσης του «πολύπαθου» αυτού έργου, που έχει ιστορία άνω των 80 χρόνων και απασχόλησε όλες τις μεταπολιτευτικές κυβερνήσεις, τα κόμματα και τους φορείς. Το ΤΕΕ, με μελέτες σε βάθος και μακρύ δημοκρατικό διάλογο έχει διαμορφώσει προτάσεις και καταθέσει προβληματισμούς. Όχι στη λογική «με τον αστυφύλαξ και με τον χωροφύλαξ» όπως σημείωσε στη Βουλή ο Υπουργός ΠΕΧΩΔΕ αλλά στη λογική ότι ένα πολυπαραμετρικό πρόβλημα πρέπει να αντιμετωπίζεται σε όλες τις διαστάσεις του, όποια και αν είναι η τελική επιλογή. Ακολουθούμενοι χειρισμοί από την εκτελεστική και νομοθετική εξουσία προκαλούν ερωτήματα και αιτιάσεις. Συγκεκριμένα:

Με την επίμαχη τροπολογία το έργο χαρακτηρίζεται ως εθνικό, εγκρίνεται το Σχέδιο Διαχείρισης των λεκανών απορροής των ποταμών Αχελώου και Πηνειού, και εγκρίνονται οι περιβαλλοντικοί όροι. Τίθενται τα ερωτήματα: Μπορεί και πρέπει η Βουλή και μόνον αυτή, να αποφασίζει για τα κρίσιμα θέματα διαχείρισης των υδατικών πόρων και περιβαλλοντικών όρων, σε έργα και παρεμβάσεις μικρού ή μεγάλου βεληνεκού; Είναι αποδεκτό και βάσιμο, να αναπτύσσονται κριτικές συνοπτικού είτε ελλιπούς διαλόγου, μεταξύ πολιτείας, διοίκησης, επιστημονικών φορέων και των τοπικών κοινωνιών αλλά και να ακούγονται φωνές, ότι υποκρύπτονται ακόμη και σκοπιμότητες παράκαμψης νέων προσφυγών είτε αποφάσεων του Συμβουλίου της Επικρατείας; Η απάντηση δεν μπορεί να αναζητηθεί στο γεγονός ότι προηγούμενες κυβερνήσεις για ίδιο βεληνεκού έργα είχαν πράξει το ίδιο.

Υπάρχουν οι εγγυήσεις, ότι το έργο της μερικής εκτροπής του Αχελώου θα αντιμετωπιστεί πλέον κυρίως ως περιβαλλοντικό και όχι ως αρδευτικό έργο; Αυτό σημαίνει ότι το νερό που θα εκτραπεί προς τη Θεσσαλία θα πρέπει να χρησιμεύσει για την οικολογική παροχή του ποταμού Πηνειού. Για την ύδρευση πόλεων, που έχουν ανάγκη. Για την ανάταξη του υδροφόρου ορίζοντα της Θεσσαλίας και την αντιμετώπιση της υφαλίμυρσης, με τη μείωση των αντλούμενων ποσοτήτων υπόγειων νερών. Για την ενίσχυση της επαναδημιουργίας της Κάρλας. Για τη λειτουργία των υδροηλεκτρικών σταθμών Μεσοχώρας, Συκιάς και Πευκοφύτου, καθώς και για την κάλυψη των αρδευτικών αναγκών της Θεσσαλίας, με όρους ορθολογικής διαχείρισης του νερού και βιώσιμης αγροτικής ανάπτυξης της περιοχής, τόσο ως προς τις καλλιέργειες και τις καλλιεργητικές μεθόδους, όσο και ως προς την παραγωγή ανταγωνιστικών γεωργικών προϊόντων. Και όχι για τη συνέχιση της ασύδοτης άρδευσης υδροβόρων καλλιεργειών.

Η ομαλή πορεία εκτέλεσης και ολοκλήρωσης του έργου της μερικής εκτροπής Αχελώου απαιτεί: Διαχειριστική μελέτη νεράν της Κεντρικής Ελλάδος. Συγκρότηση προγράμματος έργων, σε πολυετές σενάριο. Μελέτες βάσης φυσικού περιβάλλοντος, σε επίπεδο χώρας. Εφαρμογή της Οδηγίας της ΕΕ για τα νερά. Εφαρμογή στην πράξη του νόμου της χώρας για τα νερά. Συγκρότηση Κεντρικής και Περιφερειακών Υπηρεσιών Υδάτων και στελέχυσή τους. Τήρηση διαδικασιών διαβούλευσης.

Στις προβλεπόμενες και από την Κοινοτική νομοθεσία διαδικασίες διαβούλευσης, το ΤΕΕ είναι σε θέση να συμβάλει τόσο στη σωστή ολοκλήρωση του έργου, όσο και στην ανάδειξη και δημιουργική σύνθεση των αντιτιθέμενων απόψεων από αναπτυξιακή, περιβαλλοντική και διαχειριστική σκοπιά, όπως ήδη έχει πράξει, στο πλαίσιο της εσωτερικής δημοκρατικής λειτουργίας του, με αιχμή τα συμπεράσματα της ημερίδας του ΤΕΕ του Δεκεμβρίου 2005 με θέμα: «Αχελώος: Η βέλτιστη διαχείριση».

